

3 Пригледни: послѣшай ме, Господи, Боже мой: просвѣти ѿчитѣ мои, за да не заспимъ нѣкога (сонъ) смертный:

4 За да не рече нѣкога непріятельо мой: надвихъ мѣ, и ѿида които ме тѣжатъ, да сѣ зарадсватъ, ако се запоклатимъ.

5 Но азъ уповахъ на милостыта Твоя: сзрдцето ми ще сѣ радсва во спасеніето Твое.

6 **Ше** поемъ на Господа, защото ми воздаде (добро.)

ПСЯЛОМЪ ГІ.

(Давидъ вписсва голѣмото вѣсѣще разваленіе на-человѣцыте. Той заплашсва злыте сосзсдатъ на-Бога, и вѣѣшава на докрыте помощыта и спасеніето Мѣ.)

За първыя пѣвецъ.

Псаломъ Давидовъ.

РѢЧЕ безмныо въ сзрдцето си: не свществосва Богъ. Развалихасе: быдоха мерзостни въ дѣлата: не се намѣрсва (никой) да сторсва добро.

2 Господь пригледна отъ небеса на сыновете человекскѣи, за да види ако се намѣрсва (нѣкой) да има размъ, и да тѣрси Бога.

3 Сички се уклониха, вѣсѣще непотребни быдоха: не свществосва да прави добро: не свществосва нито єдинъ.

4 Не ли нематъ размъ сичките които творятъ беззаконіе, които помждавжатъ людѣте Мои, (както) паденѣ хлѣвно? Господа не пови-каха.

5 Тамъ се устрашиха страхъ: защото Богъ (є) въ роджатъ на-праведныте.